

Oslík

Veronika Sudová

Cíl: *rozvoj schopnosti orientovat se podle slyšených pokynů, spolupráce a radosti z ní, kamarádských vztahů a prosociálního prostředí, vnímání a popisování prostorových vztahů*

Věk: 5-7 let

Pomůcky: šátek na zavázání očí, velký obrázek osla (či lidského těla apod.), oslí oháňka vystřižená z papíru (nebo např. části lidského těla), připínáčky (magnety a magnetická tabule)

Postup: Velký obrázek osla pověsíme na zeď a jednomu z dětí zavážeme oči. Dáme mu do ruky oháňku vystřiženou z papíru a dovedeme ho k obrázku osla na stěně (na magnetické tabuli, nástěnce). Úkolem hráče je připevnit oháňku na správné místo na obrázku osla. Ostatní děti ve třídě jeho snažení pozorují a pomáhají mu tím, že tleskají s intenzitou úměrnou tomu, jak se hráč blíží ke správnému místu (lze zvolit i jiný způsob komunikace, např. volání „samá voda, přehořívá, hoří“ nebo přímé pokyny, jako doprava, doleva, nahoru, dolů apod.). Jakmile je oháňka připevněna na své místo, hráč si sundá šátek a podívá se na svůj výtvar. Další hráč pak může nastoupit na jeho místo a hra pokračuje.

Obměna hry: Můžeme vystříhat různé části těla osla – hlavu, krk, tělo, uši, oháňku, čtyři nohy, oči – a každou dát jednomu hráči. Hráči mají zavázané oči a jeden po druhém připojuje k obrázku jednotlivé části. Ostatní děti ve třídě jejich počínání pozorují a pomáhají jim výše popsaným způsobem. Obrázek osla musí být sestavován v logickém sledu, proto učitelka určuje pořadí hráčů, kteří sestavují jednotlivé díly. Můžeme rovněž použít obrázky jiných zvířat, lidského těla nebo neživých předmětů, které se skládají z mnoha částí (např. dům).

Zkušenosti s realizací: *Zkoušeli jsme variantu s lidským tělem. Děti se opravdu snažily pomáhat jeden druhému a i ti, co nevěděli, kam část těla patří, to nutilo dávat dobrý pozor a lépe tak lidské tělo poznat. Některé děti se tak zapálily pro hru, že své kamarády vedly fyzicky.*

Zdroje:

Fountain S. (1994). *Místo na slunci*. Praha: Tereza.